

Dank aan iedereen, zowel binnen als buiten De Regenboog, die met liefde en geduld voor mijn vader zorgde, hem verzorgde, hem aanmoedigde, met hem op stap ging, een glas met hem dronk, een bezoekje bracht, een gesprek voerde, een verjaardag vierde, aan het tuinhuisje zat...

Dank aan iedereen die oprecht interesse toonde in zijn leven, die luisterde naar zijn verhalen, hem een warm hart toedroeg en een stukje van zijn lange levensweg samen met hem aflegde.

Bijzondere dank aan Dr. Thys, Dr. Bruynseels, Dr. Vandermotte en Dr. Geerinck voor hun jarenlange toewijding en zorg.

De afscheids- en dankviering vond plaats in besloten kring, in de kapel van wzc De Regenboog te Zwijndrecht, op 30 november 2024. Hij werd aansluitend begraven op het kerkhof van Berchem.

Bewaar mijn vader in uw herinneringen. Vergeet niet zijn leven te vieren. We gaan hem missen, maar nooit vergeten.

Bedankt voor uw medeleven en woorden van troost.

Ria De Meester

Rouwadres: Saffierstraat 180 te 2600 Berchem
Digitaal condoleren kan via [lievehemel.be](https://www.lievehemel.be)

Geen weg is te lang voor wie langzaam en zonder haast vooruit stapt.

‘Ik ben de verrijzenis en het leven.
Wie in Mij gelooft, zal leven,
ook al is hij gestorven.’

‘Wat schoon is, blijft ons eeuwig bij,
steeds liever wordt het ons,
gaat nooit voorbij.
Weet tot het diepste wezen door te dringen,
rustig, met zoete mijmeringen.’

Liefdevol aandenken aan

Jan Baptist Robert De Meester

Geboren te Terhagen op 15 september 1923
rustig van ons heengegaan in wzc De Regenboog te Zwijndrecht op 18 november 2024.
Gesterkt door het Sacrament van de Ziekenzalving.

Zoon van Henri De Meester en Elisabeth Dyck
Broer van Frank (†), Aline (†) en Edmond (†)
De laatste van zijn generatie.

Gewezen treinwachter en stationschef NMBS te Mortsel en Mortsel Oude-God
34 jaar lang tenor in kerkkoor Sint Norbertus, Parochie H. Sacrament te Berchem
Vereerd met de diocesane orde van verdienste van het Bisdome Antwerpen
Ridder in de Orde van Leopold II

101 jaar. Meer dan een eeuw om op terug te blikken...

De spoorwegen waren altijd in zijn gedachten. Zijn leven was één grote treinreis.

Muziek beluisteren, lezen, schrijven, filosoferen, reizen, maar ook een grote technische kennis.
Hij vertelde graag verhalen van vroeger, over zijn jeugd in de Rupelstreek, WO II.

Leergierig en ambitieus. Geen uitdaging was teveel. Na zijn pensioen leerde hij Engels, bruggen,
met de computer werken en tijdens Covid leerde hij skypen met een tablet.

Sportief en competitief. Volleybal, wandelen en fietsen. Hij was heel fier toen zijn team van
De Regenboog de beker won in een competitie stoelnetbal tussen woonzorgcentra.

Een statig en wijs man van weinig woorden die genoot van goed gezelschap. Mensen keken naar
hem op. Een vriend voor velen. Een man met een sterke levenswil. ‘We doen verder’, zei hij altijd.

Bij alles wat hij deed, hield hij graag de regie in eigen handen. Op zijn 99ste beslist hij een
elektrische rolstoel te kopen zodat hij zelfstandig kon blijven rondrijden.

100 jaar worden was zijn streefdoel. Hij kreeg een diploma van het leven voor zijn positiviteit,
levenswijsheid, warme uitstraling en bemoedigende aanwezigheid.

Het laatste jaar werd zijn ‘ruimte’ kleiner en wilde hij vooral rust. Hij was tevreden in zijn zetel en
- bij mooi weer - een plek aan het tuinhuisje. Zijn motto: ‘Ik ben 100, ik moet niks meer.’

Dag per dag leerde hij de kunst om alles met geduld te laten zoals het was. Rustig, zonder angst
en tevreden met zijn leven, is hij op 18 november ingeslapen.

En God kijkt rond in zijn tuin en ziet een zonnige plek aan een tuinhuisje...